

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Olgy Stránské v právní věci žalobce: **T. s. r. o.**, , proti žalovanému: **Finanční úřad v Kutné Hoře**, U Lorce 39, 284 01 Kutná Hora, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím ve vedení vytýkacího řízení na dani z přidané hodnoty za období únor, květen, červen, červenec, srpen a říjen 2010,

t a k t o :

- I. **Žaloba se o d m í t á.**

- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

- III. **Žalobci se vrací soudní poplatek ve výši 1000 Kč, který mu bude vyplacen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Krajského soudu v Praze.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem podanou u Městského soudu v Praze domáhá, aby soud žalovanému zakázal pokračovat ve vytýkacím řízení vedeném u žalobce na dani z přidané hodnoty za období únor, květen, červen, červenec, srpen a říjen 2010 a aby žalovanému přikázal, aby žalobci za tato období vyměřil daňovou povinnost v souladu s daňovým přiznáním. V žalobě uvádí, že vytýkací řízení byla zahájena na základě výzev, pro jejichž vydání nebyly splněny zákonné požadavky na konkrétní skutkové důvody zakládající pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti podaného daňového přiznání, tedy na základě nezákonných výzev.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 31. 10. 2011, aj. 6 Ca 127/2011-12, byla věc postoupena Krajskému soudu v Praze.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě upozornil na skutečnost, že vytýkací řízení za období únor, květen, červen, červenec, srpen 2010 byla již ukončena. Vytýkací řízení za říjen 2010 je s ohledem na složitost věci stále ještě vedeno, a to zákonným způsobem. Vedle toho žalovaný upozornil na skutečnost, že žaloba je opožděná. Žalobce repliku nepodal.

Krajský soud v Praze dospěl k závěru, že žalobu je třeba odmítnout, neboť žaloba je jednak nepřijatelná a jednak opožděná.

Podle § 85 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) žaloba je nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.

V posuzované věci se žalobce nedomáhal pouze určení, že zásah byl nezákonný a proto bylo zapotřebí se zabývat tím, zda žaloba na ochranu před nezákonným zásahem byla namístě, resp. zda se ochrany nebo nápravy nelze domáhat jinými právními prostředky.

Podle judikatury správních soudů prostředkem právní ochrany proti tvrzenému nezákonnému zahájení vytýkacího řízení (§ 43 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků) je žaloba dle § 65 a násl. s. ř. s. podaná proti konečnému rozhodnutí správce daně ve věci vyměření daně, nikoli žaloba na ochranu před nezákonným zásahem dle § 82 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, čj. 9 Aps 5/2010-81). Tento právní závěr platí i pro tuto věc. Nelze přehlédnout, že kromě vytýkacího řízení za říjen 2010, byla již všechna ostatní vytýkací řízení ukončena vydáním platebních výměrů, v nichž byla daň z přidané hodnoty vyměřena dle údajů uvedených v jednotlivých přiznáních za tato zdaňovací období. Žalobce se proti těmto platebním výměrům neodvolal. Kdyby však byla daň z přidané hodnoty vyměřena v jiné (vyšší) částce, žalobci by nic nebránilo v tom, aby se proti takovému rozhodnutí odvolal a v případě neúspěchu v odvolacím řízení podal i žalobou podle § 65 a násl. s. ř. s. Takovou možnost ochrany přitom bude žalobce mít i po ukončení vytýkacího řízení za říjen 2010 (podle nové právní úpravy postupu k odstranění pochybností - § 89 a násl. zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád).

Soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. s odkazem na kompetenční výlukou ve smyslu § 85 s. ř. s. odmítl.

Nadto soud upozorňuje na to, že žaloba by v případě její přípustnosti byla podána opožděně. Podle § 84 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Podle § 84 odst. 2 s. ř. s. zmeškání lhůty nelze prominout.

Ustanovení § 84 odst. 1 s. ř. s. je třeba vykládat tak, že počátek běhu subjektivní dvouměsíční lhůty k podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu je dán okamžikem, kdy se žalobce dozvěděl o skutečnostech, v nichž spatřuje nezákonný zásah. Rozhodující je přitom znalost žalobce o skutkových okolnostech, z nichž vyplývá konání či nekonání správního orgánu, v němž je spatřován nezákonný zásah. Okamžik, kdy žalobce nabyt přesvědčení o tom, že předmětné konání či nekonání správního orgánu naplňuje veškeré znaky nezákonného zásahu definované v § 82 s. ř. s., není pro běh této lhůty rozhodný.

V souzené věci by pro posouzení včasnosti žaloby bylo rozhodné, kdy se žalobce dozvěděl o tom, že bylo pro jednotlivá zdaňovací období zahájeno vytýkací řízení. Ze správního spisu soud zjistil, že výzva k odstranění pochybností o správnosti, průkaznosti a úplnosti údajů o přijatých a uskutečněných zdanitelných plněních (dále jen „výzva“) ve věci daně z přidané hodnoty za

období únor 2010 byla žalobci (resp. jeho zástupci v daňovém řízení) doručena dne 13. 5. 2010. Výzva ve věci daně z přidané hodnoty za období květen 2010 byla žalobci (resp. jeho zástupci v daňovém řízení) doručena (fikcí) dne 2. 8. 2010, přičemž dne 26. 8. 2010 mu byla fakticky předána. Výzva ve věci daně z přidané hodnoty za období červen 2010 byla žalobci (resp. jeho zástupci v daňovém řízení) doručena (fikcí) dne 3. 9. 2010, přičemž dne 23. 8. 2010 se v této věci konalo ústní jednání, jehož se za žalobce účastnil jeho jednatel. Doklad o doručení výzvy ve věci daně z přidané hodnoty za období červenec 2010 ve správním spise chybí, nicméně dne 20. 10. 2010 v této věci proběhlo ústní jednání, jehož se za žalobce účastnil jeho jednatel. Doklad o doručení výzvy ve věci daně z přidané hodnoty za období srpen 2010 a říjen 2010 ve správním spise opět chybí, dne 10. 1. 2011 však v těchto věcech proběhlo ústní jednání, jehož se za žalobce účastnil jeho jednatel.

Dvoutříměsíční subjektivní lhůta k podání žaloby podle § 84 odst. 1 s. ř. s. by proto začala ve vztahu k jednotlivým vytýkacím řízením plynout buď dnem faktického doručení výzvy nebo nejpozději dnem konání ústního jednání ve věci (pokud není možné doručení výzvy postavit najisto). Poslední lhůta by tedy počala běžet ve vztahu k vytýkacímu řízení ve věci daně z přidané hodnoty za období srpen 2010 a říjen 2010, a to dne 10. 1. 2011 a skončila by dne 10. 3. 2011. Žaloba přitom byla podána až 30. 5. 2011 a byla by tak zjevně opožděná.

O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

S ohledem na ustanovení § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soud také rozhodl o vrácení žalobcem zaplaceného soudního poplatku ve výši 1000 Kč. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude poplatek žalobci vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze 20. června 2012

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková